

Monthyon (1733—1810), državni svetovalec in kancelar grofije Artoaške, založil mnogo ustanov. Francoska akademija ima dve ustanovi od njega po 10.000 frankov, koji podeljuje za najboljše spise nраво-poučne. Monthyon, preselivši se na Angleško, razdelil je ondi *tri milijone* frankov za človekoljubne namene. Spisi Elize Berthetove so prevedeni doslej samo v češčino (od smihovskega učitelja g. Adolfa Potučeka), in okrajni šolski svet praški je odobril to knjigo za šolske knjižnice. „Slov. Narod“ je pisal pred tremi leti: „Zelo bi mu bili hvaležni, ako bi se kdó lotil tega dela ter nam prevél v slovenščino za žensko mladež te spise.“ Evo jih, sezite pónje. Davno že nismo dobili v roke za naše deklice takó mikavnega spisa, kakor je v jako lični opravi (tisek Kleinmayrjev in Bambergov) in razumljivem jeziku to delo, zaradi tega je roditeljem in šolskim knjižnicam, ki hoté učenke svoje obveseliti, priporočamo z najboljšo vestjo — kajti prelagatelj pošilja te spise med svet brez vsega hrupa in krika. —k.

Drobtnice. XXI. Letnik. Vredil dr. Franc Lampe. Izdala Katoliška družba za Kranjsko. V Ljubljani, 1887. Tiskala »Katoliška tiskarna«. 295 str. 8°. Na čelu slika svetega očeta Leona XIII.

Katoliška družba za Kranjsko je izdajala do predlani »Glase«, drobne knjižice versko-poučne vsebine. Nanizalo se je XX zvezkov. Namesto 21. letnika »Glasov« pa je izšel XXI. letnik »Drobtnic« po osemnajstletnem premolku. Urednik dr. Fr. Lampe posvečuje jih »Nj. svetosti Leonu XIII., zlatomašniku, ljubljenu očetu národov.« Životopis njegov je spisal *A. Kalan*. Spredaj in zadaj ga spremljata slavnostni pesmi *Ivana Kreka*. Iz drugega predalca se usipa »Govorniško blagó« in med njim tri iz *nemškega* preložene cerkvene *propovedi Slomšekove* ter štirje nagovori rajnega knezoškofa *A. M. Slomška*, katere je imel l. 1862. v mariborski čitalnici Slomšekov spomin se ž njimi pač ni povečal. Čitajočim to žalostno ostalino pokojnega slovstvenega velikana zdelo se nam je, da nam je zašel v roke kakov kozmopolitiški pastirski list naših novejših »slovenskih« škofov. — Tretji razdelek »Ogledala bogoljubnega in spodbudnega življenja ali životopisi« stavi nam pred oči Italijana sv. Alfonza Ligvorijana; njegov životopis je oskrbel Slovincem iz »Slovana« znani prevajalec »Sazavskih letopisov« *Ivan Müller*. Potem je popisano življenje zaslužnega Nemca Adolfa Kolpinga. Kakšen domač slovenski »bogoljubnik« in »spodbudnik« ni našel mesta v životopisnem »ogledalu«. — Zadnji oddelek »Berilo podučno in zabavno« namenjen je leposlovju. Najbolj nam ugajajo »Psalmi«. Že l. 1872. podal je g. Ivan Vesel v Trstenjakovi »Zori«, izvrsten metriški prevod 22., 102., 121., 130., 136 in 93. psalma. V »Drobtnicah« iznenaja nas z novimi divnimi proizvodi te vrste.

„Nas zatreti vsi hoté,
Naših znamenj ni in ni proroka;
Božji šotor je požgan;
Kdo pové, kdaj bode konec joka?

Bog, doklej naj psuje vrag?
Tvoje Ti ime preklinja v zlobi?
Kaj ustavljaš še roko?
Dvigni jo, sovražnike vgonobi!“ (Ps. 73.).

Mogočno se glasé ti stih; velečastneje ti poljejo v duši nego sam svetopisemski izvirnik. Razven citovanega 73. preložil je g. Vesel še 95., 45., 20., 83. in 21. psalm. —

Pomen nekdanjih »Drobtnic« v našem slovstvu je velikansk. Oné so uglajale pot naši »družbi sv. Mohorja«. Obema je jednak namen: podajati slovenskemu ljudstvu tečne dušne hrane. Družba tiska knjige v 35.020 izvodih. V koliko izvodih pa morejo iziti »Drobtnice«? Slovincem je kaj malo mari literarnega gospodarstva! —n.

„Ljubljanski Zvon“

Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četr leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec**. Uredništvo in upravništvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.